

Näringsdepartementet

Internationella sekretariatet

TTE-rådets möte den 6 juni 2013 TELEKOMMUNIKATION

Kommenterad dagordning

1. *Godkännande av dagordning*

1. & 2. *A-punkter*

.....

4. **Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen (första behandlingen)**

Lägesrapport

Riktlinjedebatt

Ansvarigt statsråd: Anna-Karin Hatt

Förslaget har inte tidigare behandlats i EUN.

Bakgrund

Förslaget ålägger alla medlemsstater att

- se till att de har en miniminivå av nationell kapacitet genom att inrätta nationella myndigheter för nät- och informationssäkerhet, inrätta incidenthanteringsorganisationer och anta nationella strategier för nät- och informationssäkerhet och nationella samarbetsplaner för nät- och informationssäkerhet,
- de nationella myndigheterna samarbetar inom ett nätverk som tillåter säker och effektiv samordning, inbegripet ett samordnat informationsutbyte samt upptäckt och insatser på EU-nivå, och

- utifrån ramdirektivet för elektronisk kommunikations modell säkerställa att en riskhanteringskultur utvecklas och att information utbyts mellan privat och offentlig sektor. Företag inom kritiska sektorer och offentliga förvaltningar kommer att åläggas att bedöma de risker som de står inför och vidta ändamålsenliga åtgärder som står i proportion till hoten för att garantera nät- och informationssäkerheten. De kommer att vara skyldiga att underrätta de behöriga myndigheterna om alla incidenter som utgör ett hot mot deras nät- och informationssystem och som på ett allvarligt sätt påverkar kontinuiteten för kritiska tjänster och tillhandahållandet av varor.

Den 10 april 2013 skickade Riksdagen ett motiverat yttrande till Europaparlamentet, Rådet och kommissionen (2012/13:FöU11) i vilket Riksdagen finner att förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen.

Kommissionens förslag till direktiv har precis börjat att förhandlas i rådsarbetsgruppen. Flera MS, däribland SE, har skickat in skriftliga kommentarer och frågor på förslaget och framför allt på den konsekvensutredning som hör till förslaget och däri framfört frågor och kommentarer kring bl.a. subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Ordförandeskapet har inför TTE den 6 juni sammanställt en lägesrapport över arbetet och tagit fram frågor till vägledning för den diskussion man avser hålla kring förslaget på rådsmötet.

Förslag till Svensk ståndpunkt:

Sverige välkomnar förslaget och flera av de föreslagna åtgärderna kan på ett effektivt sätt bidra till ökad säkerhet på europeisk och nationell nivå. Förslagen i direktivet dock är för omfattande, långtgående och oproportionerligt kostsamma i förhållande till vad som kan förväntas uppnås. En grundläggande inriktning bör vara att genomförandet av förslagen i direktivet görs utifrån de förutsättningar som finns i respektive medlemsstat och att genomföra åtgärderna bör inte vara tvingande. Däremot anser Sverige att det är viktigt att höja miniminivån på säkerheten inom EU. Detta kan med fördel göras t.ex. genom koordinering, utbildning och utbyte av goda exempel snarare än tvingande lagstiftning. Som förslaget är formulerat just nu anser regeringen att det strider mot subsidiaritetsprincipen. Det bör tydliggöras att den nationella kompetenta myndigheten kan bestå av fler aktörer eller myndigheter. Förslaget rörande incidentrapportering bör begränsas när det gäller incidenter med antagonistiskt ursprung och att ansvarsfördelningen i förhållande till brottsutredande myndigheter bör tydliggöras. Även incidenter som rör rikets säkerhet, bl.a. försvarsrelaterade incidenter och kvalificerade brottsliga angrepp bör undantas från rapporteringsskyldigheten. Det är viktigt att kommissionens förslag och åtgärder inte inverkar på respektive medlemsstats nationella säkerhet och

att det fortsatta arbetet också beaktar de förhandlingar som pågår mellan medlemsstater t.ex. förslaget till dataskyddsförordning.

Sverige bör i diskussionen vid TTE framhålla vi ser positivt på förslaget och att flera av de föreslagna åtgärderna på ett effektivt sätt kan bidra till ökad säkerhet på europeisk och nationell nivå, att det är viktigt att höja miniminivån på säkerheten inom EU till exempel genom koordinering, utbildning och utbyte av goda exempel och att Sverige i förordar att åtgärderna i första hand genomförs på frivillig grund. Sverige kommer vidare att framhålla vikten av att kostnaderna för förslaget måste vara proportionella i förhållande till vad som förväntas uppnås, att Sveriges Riksdag har uttalat sig om att förslaget i dess nuvarande form strider mot subsidiaritetsprincipen och att förslaget rörande incidentrapportering bör ses över.

5. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden (första behandlingen)

Lägesrapport
Riktlinjedebatt

Ansvarigt statsråd: Anna-Karin Hatt

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 14 december 2012
(inför riktlinjedebatt i TTE-rådet den 20 december 2012)

Bakgrund

Det övergripande syftet med förslaget är att möjliggöra ett effektivt elektroniskt samspel mellan företag, medborgare och offentliga myndigheter över nationsgränserna genom att medlemsstaterna förpliktas att ömsesidigt erkänna och godta varandras system för e-legitimationer samt elektroniska signaturer och sigill från tjänstetillhandahållare inom unionen.

Det irländska ordförandeskapet har lagt fram en lägesrapport, som syftar till att utgöra underlag för det framtida förhandlingsarbetet. I rapporten pekas några grundläggande principer ut avseende de fortsatta förhandlingarna vad avser e-legitimationer, som utgör en av förslagets centrala delar. En av dessa principiella frågor är hur säkerhetsaspekter avseende e-legitimationer ska lösas. Förordningen kan i detta avseende antingen utgå ifrån en s.k. reciprocitetsprincip eller en princip om minimisäkerhetsnivåer. Reciprocitetsprincipen innebär att en e-tjänst ska godta en e-legitimation från en annan medlemsstat som håller samma eller högre säkerhetsnivå än den som e-tjänsten kräver av de nationella e-legitimationerna. Den senare modellen innebär att man sätter minimikrav på säkerhet av e-legitimationer som ska accepteras av merparten e-

tjänster medan det finns möjlighet för högre säkerhetsnivåer för vissa e-tjänster.

Andra principiella frågor är

- utarbetandet av en interoperabilitetsmodell, vilket ska ske innan medlemsstaterna ömsesidigt kan erkänna varandras e-legitimationer,
- att skyldigheten att ömsesidigt erkänna e-legitimationer under en inledande period begränsas till den offentliga förvaltningens e-tjänster, medan privata e-tjänster under denna period själva kan välja att acceptera andra medlemsstaters e-legitimationer,
- frågan om teknikneutralitet,
- att se till att erforderliga processer för att hantera säkerhetsincidenter regleras.

Förslag till svensk ståndpunkt

Ordförandeskapets redogörelse i lägesrapporten återspeglar de diskussioner som förts i rådsarbetsgruppen för telekom. Lägesrapporten välkomnas.

Vad gäller hur säkerhetsfrågor avseende e-legitimationer ska lösas anser regeringen att både en reciprocitetsprincip som en princip om minimisäkerhetsnivåer kan vara godtagbar. Regeringen anser dock att processen och kriterierna för hur och vem som ska fastställa vilka e-tjänster som ska få kräva den högre säkerhetsnivån noga måste övervägas. Regeringen anser att det är en grundläggande princip att den som står risken för en verksamhet/e-tjänst också måste ha rätten att bestämma vilken säkerhetsnivå för e-legitimationer som ska krävas.

Se vidare rådspromemoria.

6. Digitala infrastrukturer och tjänster

- a) **Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG (första behandlingen)**
Interinstitutionellt ärende 2011/0299 (COD)

Dokument

Lagstiftningsförslag: KOM(2011) 657

Ansvarigt statsråd: Anna-Karin Hatt

Frågan har behandlats i EU-nämnden i juni samt december 2012.

Bakgrund

Dessa förslag till riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät hör till förslaget till förordning om inrättande av fonden för ett sammanlänkat Europa (KOM(2011) 665). Ytterligare två förslag till riktlinjertill förordningen rör transportinfrastruktur och energiinfrastruktur.

Förordningen fastställer riktlinjer för mål och prioriteringar avseende bredbandsnät och infrastruktur för digitala tjänster som ska kunna få ekonomiskt stöd från EU via de instrument som finns tillgängliga enligt förordningen om inrättande av fonden för ett sammanlänkat Europa. Den aktuella förordningen anger kriterier för att identifiera nya projekt av gemensamt intresse, samt anger i bilaga projekt av gemensamt intresse för utbyggnaden av bredbandsnät och infrastruktur för digitala tjänster.

Riktlinjerna för telekommunikationsnät har diskuterats i RAG för telekom fram till februari 2013 och är sedan dess vilande i avvaktan på definitiva besked om budgettilldelning och ett nytt anpassat förslag från kommissionen. Arbetet sammanfattas väl i det irländska ordförandeskapets framstegsrapport. Förhandling om medelstillelning för telekommunikationsnät förs i gruppen friends of presidency.

Förslag till svensk ståndpunkt

IE ORDF framstegsrapport noteras.

- b) **Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation (första behandlingen)**

Lägesrapport

Dokument

Lagstiftningsförslag: COM(213) 147 final

Rådspromemoria

Ansvarigt statsråd

Anna-Karin Hatt

Ordförandeskapet kommer att presentera en lägesrapport. Kommissionen publicerade förslaget till förordning den 26 mars 2013 med syftet att effektivisera och sänka kostnaderna för utbyggnad av bredbandsnät. Förslaget ingår som en av tolv nyckelåtgärder inom ramen för EU:s andra inre marknadspaket. Kommissionen vill med förslaget skapa incitament för utbyggnad av bredband genom att främja gemensam användning av befintlig infrastruktur och underlätta framtida utbyggnad till lägre kostnad.

Förhandlingarna har ännu inte påbörjats.

Förslag till svensk ståndpunkt

Lägesrapporten har ännu inte kommit. Regeringen föreslår att Sverige ska notera informationen.

Se vidare i rådspromemoria.

7. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (första behandlingen) Lägesrapport

Dokument: COM(2012) 721 final, Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the accessibility of public sector bodies' websites

Fakta-PM 2012/13:FPM53, Näringsdepartementet

Ansvarigt statsråd

Anna-Karin Hatt

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: den 31 maj 2013.

Bakgrund

Webbtillgänglighet handlar om de principer och den teknik som ska iakttas när man bygger webbplatser, i syfte att göra webbplatsernas innehåll tillgängligt för alla användare, särskilt dem med funktionsnedsättning.

Webbtillgänglighet är av stor vikt för offentliga myndigheter, för att de ska kunna nå ut till så många som möjligt och fullgöra sina offentliga åtaganden. De flesta medlemsstater har redan genomfört lagstiftning eller vidtagit andra åtgärder för webbtillgänglighet. Det finns emellertid betydande och tydliga skillnader mellan medlemsstaternas lagar och åtgärder.

De icke-harmoniserade nationella strategierna för webbtillgänglighet skapar hinder på den inre marknaden. Leverantörer med verksamhet över gränserna har högre produktionskostnader. Konkurrensen, konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten hämmas, eftersom företagen, särskilt de små och medelstora företagen, saknar den kunskap och kapacitet som krävs för att hantera alla specifikationer och förfaranden.

För de nationella myndigheterna och näringslivet råder osäkerhet om vilka specifikationer för webbtillgänglighet som ska väljas vid eventuella gränsöverskridande tjänster och vilken policyram för webbtillgänglighet som är lämpligast. En harmonisering på EU-nivå av de nationella åtgärderna för den offentliga sektorn föreslås som en nödvändig förutsättning för att få ett slut på fragmenteringen och avsaknaden av tillförsikt på marknaden för webbtillgänglighet.

Kommissionen presenterade förslaget den 3 december 2012. I direktivförslaget fastställs tekniska bestämmelser för hur medlemsstaterna ska göra innehållet på vissa webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt. Förslaget avser i första hand 12 olika typer av offentliga webbsidor och man avser ta fram en europeisk standard som bygger på den internationella tekniska standarden WCAG 2.0 som nyligen även ISO-certifierats. Sverige har senast genom E-delegationens Vägledning om webbutveckling tagit fram rekommendationer som bygger på nämnd internationell standard.

En första genomgång av direktivets samtliga artiklar har gjorts på två rådsarbetsgrupper (rådsarbetsgruppen Telekom) under april månad. Ordförandeskapet har bitt medlemsländerna om skriftliga synpunkter och har nu tagit fram en lägesrapport till TTE den 6 juni 2013 om hur långt man kommit avseende behandlingen av aktuellt direktivförslag.

Regeringskansliet analyserar ärendet för närvarande och har skickat direktivförslaget på remiss för att samråda med intressenter.

Förslag till svensk ståndpunkt

Sverige är positiv till ökad tillgänglighet på myndigheters webbplatser. Såväl behovet av en EU-lagstiftning som konsekvenserna av sakinnehållet i aktuellt direktivförslag kan dock ifrågasättas och behöver analyseras. Sverige ställer sig därför i nuläget avvaktande till aktuellt direktivförslag.

Det är viktigt att lösningar som föreslås är kostnadseffektiva samt att föreslagna lösningar inte i någon större utsträckning påverkar väl fungerande webbplatser som redan utvecklats eller är på väg att utvecklas i enlighet med befintliga svenska riktlinjer.

-

Icke lagstiftande verksamhet

8. **Den digitala agendan för Europa – telekommunikations- och IKT-sektorns roll**
Riktlinjedebatt

Dokument: [inget dokument tillgängligt]

Inte tidigare behandlad i EUN.

Bakgrund

Riktlinjedebatten i rådsmötet den 6 juni blir en del av det förberedande arbetet inför Europeiska rådets tematiska diskussion i oktober. Europeiska rådet kommer på sitt möte den 24 oktober 2013 att behandla strategiska aspekter med särskilt fokus på den digitala agendan för Europa och andra tjänster.

Inget diskussionsdokument har ännu presenterats. Nedanstående är huvudinriktningen i regeringens ställningstagande i frågan med de frågor som blir aktuella att föra fram, utifrån rubriken och det vi känner till om sammanhanget i övrigt.

Förslag till svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar en diskussion om den roll telekom- och IT-sektorerna bör spela för att uppfylla målen i EU:s digitala agenda. Diskussionen är angelägen då det inom området finns potentiellt stora vinster att göra för att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Åtgärder för att förverkliga en digital inre marknad bör kunna vara positiva för svenska telekomföretag och andra företag inom informations- och kommunikationsteknologi.

De initiativ som tas måste ge fortsatt utrymme för tillväxt och utveckling även för länder som Sverige som ligger i framkant och i den geografiska utkanten av EU. Risker att nya gemensamma regler hindrar Sverige att uppnå mål kring mobiltäckning och för att stänga den digitala klyftan, eller lokal konkurrens, måste undvikas. Med rätt utformade åtgärder på EU-nivå kan Sverige däremot ge draghjälp till resten av EU för tillväxt och jobb. Rätt åtgärder kan också ge förenklad vardag för svenska medborgare som vill resa, bo, arbeta och studera inom EU. Det är i detta sammanhang viktigt att nya regler och åtgärder är teknikneutrala, dvs. att de inte diskriminerar mot nya digitala tekniker.

Målet för Europas digitala agenda bör ytterst vara att medborgare, företag och offentlig förvaltning i hela EU kan dra största möjliga nytta av informations- och kommunikationsteknik. Det bör innebära ett brett utbud av bra, prisvärda tjänster med god täckning som är tillgängliga för alla *oavsett var i EU man befinner sig* som medborgare i en EU-medlemsstat. Målet bör också vara e-handel och handel med digitala tjänster inom EU och med tredje land som utvecklas snabbt och ligger i framkant.

Det är en rimlig problembild att det finns utrymme för förbättringar, bl.a. genom utarbetande av gemensamma lösningar och avskaffande av diskriminerande hinder, inom EU på dessa områden.

De principer som bör styra överväganden om nya åtgärder är:

Konsumentintresset: ledstjärnan för alla åtgärder ska först och sist vara mervärde för Europas konsumenter och medborgare i syfte att uppfylla de mål som angetts ovan.

Öppenhet: det är viktigt att eventuella nya förslag som läggs inte leder till att man reser nya barriärer inom EU eller vid dess gränser, eller att åtgärderna på annat sätt präglas av protektionism.

Marknadsorientering: det är viktigt att man inte föreskriver ett visst optimalt antal operatörer på någon viss marknad. Lagstiftaren bör inte lägga sig i hur de industriella aktörerna organiserar sig utan ge dem frihet att göra det efter marknadsmässiga överväganden, med beaktande av konkurrensrätten. Lagstiftaren bör istället fokusera på att undanröja hinder för företagets etablering och tillväxt. I marknadsorienteringen bör också ligga att åtgärder så långt som möjligt är teknik- och tjänsteneutrala.

Bättre genomförande av existerande initiativ och regelverk: Tid och resurser bör läggas på bättre och mer fokuserat genomförande. Det innebär att

- a) komma överens om och effektivt och fullständigt genomföra de förslag i SMA I och II som nu behandlas av lagstiftarna,
- b) se till att existerande regler, särskilt i ramverket för elektronisk kommunikation, ges möjlighet att verka. Det betyder bl.a. att samverkan mellan regleringsmyndigheter och med kommissionen kan behöva förändras och förstärkas,
- c) utarbetandet av nya regler och åtgärder bör vara teknikneutrala.

Konkreta åtgärder

Det kan finnas behov av bättre synkronisering av medlemsstaternas processer för tilldelning av **radiospektrum** för elektroniska kommunikationstjänster. Åtgärder för det är i grunden en bra tanke som kan stödjas. Det förutsätter att vi har samma flexibilitet som idag att säkerställa täckning där marknaden inte gör det, och att stater som ligger i framkant har möjlighet att gå i förväg när det gäller att avsätta ytterligare radiospektrumresurser för mobil kommunikation.

Det är också värt att se närmare på hur man kan **förenkla etablering** och drift av företag verksamma inom elektroniska kommunikationer och

andra digitala tjänster **i andra medlemsstater**, till exempel genom samordning av tillståndsförfaranden och andra regleringsåtgärder.